

DUFLIWY (1) *ai*

A sg f dufliwã.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. s.v. ufny.

Skłonny do wierzenia, ufności, łatwowierny; tu w przen:

*Wyrażenie: »dufliwa nadzieja«: Credula vitam Spes fouet, et melius cras fore semper ait. Nierazby człek chcąc zdyŹzał/ lecz dufliwa krzepi Nádzieiá/ łzepcąc w vcho iutro będzie lepiej *RybGęśli B.**

Synonim: dowierny.

SB